

intelligenda quoad titulum non quoad possessionem, 531. In praxi quid agendum illi cui prius beneficium collatum est. *ib.*

Beneficiorum vacantia ipso jure modis variis contingit, in specie per sententiam, III, 531. Nullo crimine, ipso jure vacat beneficium nisi reperiatur in jure expressum, *ib.* Enumerantur triginta, vel plures modi in quibus beneficia ipso jure vacant, 532. Obtinentes plura beneficia incompatibilia tenentur ordinari, exhibere dispensationes, 533. Non excusantur ob longam possessionem, *ib.* Vacatio beneficii ipso jure in poenam criminis ante sententiam declaratoriam regulariter non obligat in conscientia, 535. Per sententiam amittitur beneficium, quando sententia condemnatoria requiritur post crimen, 536. Privatio beneficiorum non est imponenda nisi in casibus a jure expressis, *ib.* Vacatio beneficii ipso jure, et per sententiam differunt multipliciter, et quomodo, *ib.* Privatus ipso jure non potest beneficium resignare, permutare, etc. Secus, si eodem privandus venit per sententiam, 537. Beneficium vacans in mense ordinarii, potest conferri in mense pontificio, 580. Beneficii non vacantis concessio ac promissio, IV, 36. Beneficii unio. Vide *Unio beneficiorum*. Beneficia debent sine diminutione conferri, 80.

Beneficium excussionis seu ordinis quid, IV, 329. Beneficium divisionis quid? cui, et quando competat, 330. Beneficium cedendarum actionum cui et quando competat, 331. Beneficium liberationis quid? cui, et quando competat, *ib.*

Beneficii collatio, etiam absenti facta, revocari amplius nequit, et cur, VI, 439.

BENEFICIATUS quomodo debeat concurrere ad reparationem Ecclesiae ruinosae, VII, 129. Non percipiens redditus sibi debitos non tenetur ad onera injuncta, 130. Beneficii institutio triplex, collativa, vel verbalis; corporalis, seu realis, quae etiam investitura vel installatio vocatur, et auctorizabilis, 20. Debet esse canonica, ut fiat sine vitio conferentis, recipientis, et formae, *ib.* In beneficii collatione prior impetrans praefertur posteriori, 127. Beneficii fructus etiam laicus potest habere, 23. Beneficii patronati collatio sine consensu patroni facta convalescit, si patronus intra tempus ei concessum alium non praesentet, 53. Beneficio hominem affici interest homini, 55. Beneficio simpliciter concessio, non censetur concessum curatum, 70. Beneficio pro obtinendo litterae ut ambitiosae restringendae, 49. Beneficium ecclesiasticum quid et quotuplex, 20. Saeculare extra necessitatem, non est regularibus conferendum, 171. Nullum obtineri potest sine institutione canonica, 24. Nec per cessionem aut commutationem privata auctoritate, *ib.* Nisi per dispensationem papalem, *ib.* An et quomodo per praescriptionem triennalem, 22. Notanter, 23. Quenam ad hanc praescriptionem requirantur, *ib.*, 24. Beneficium late sumptum, 49. Vide *Privilegium*. Beneficium homini collatum ei

auferri non potest, 58. Nec libere dimissum repeti, *ib.* Beneficium quando dicatur reservatum Sedi apostolicae, et quis beneficiatus intrusus, simoniacus, vel habere titulum coloratum, 24, remissive. Beneficium per alterius simoniam etiam beneficiato ignorante, acquisitum, debet dimitti, 61.

BESTIALITAS praebet causam divortii, V, 511.

BIGAMIA et polygamia quid, I, 513. Bigamus, trigamus, etc., quis? et unde sic dicatur, *ib.* Bigamia inducit irregularitatem, *ib.* Quae descendit ex traditione apostolica, *ib.* Bigamia est triplex, *ib.* Bigamia vera quae, 514. Haec inducit irregularitatem; etiam contracta ante baptismum, *ib.* Bigamia interpretativa quae, *ib.* Incurritur etiam ab eo, qui ignoranter cognovit uxorem adulteram, vel duxit corruptam, 515. Etiam si mulier per vim fuisset cognita ab alio, *ib.* Bigamia similitudinaria quae, *ib.* Fornicans cum pluribus non incurrit bigamiam, *ib.* Irregularitas bigamiae non inducitur propter crimen, sed propter defectum sacramenti, et cur, *ib.* An efficiatur bigamus, qui a se solo defloratam ducit uxorem, 516. Bigami omni privilegio clericali sunt privati et quomodo, 517. Quid si matrimonium cum vidua, vel cum secunda contractum existat invalidum, *ib.* Dieta poena privationis omnis privilegii clericalis, habet solummodo locum in clericis minoristis, *ib.* Papa potest dispensare in omni bigamia, *ib.* Solvuntur contraria, *ib.* Etiam episcopus potest dispensare in bigamia occulta proveniente ex delicto, 518. Non autem in vera vel interpretativa bigamia notoria, *ib.* Quid dicendum de bigamia similitudinaria, 519. Bigami sunt nudati omni privilegio clericali, III, 412.

BLASPHEMIA quid, et quotuplex, VI, 469. Poena blasphemiae de jure communi canonico, 470. Et per speciales constitutiones pontificias, *ib.* Praesertim Leonis X, *ib.* Et Pii V, 471. Poena blasphemiae de jure civili, *ib.* Qui ex calore iracundiae blasphemat poenam ordinariam non incurrit, *ib.* Si iracundia ex gravi eaque justa causa proveniat, 472. Blasphemia per sacramenta in his partibus consueta non subjacet poenae ordinariae, *ib.* Bene tamen extraordinariae, *ib.* Judex blasphemiae quis fit, *ib.*

BONA Ecclesiarum quandoque sunt communia inter praelatum et capitulum; quandoque discreta, II, 194. An de iis possit agere, vel conveniri praelatus, absque consensu capituli, seu conventus, et e contra, *ib.* Bona inventa dominis suis sunt reddenda, 364. Bona temporalia dicuntur vita hominis, 561.

Bona clericorum patrimonialia, quasi patrimonialia, seu industrialia, parcimonialia, et ecclesiastica quid, IV, 363. An honorum dominium habeant clerici, 365. Bonorum ecclesiasticorum superfluum dominium an habeant clerici? Gravis est controversia, 367. Affirmativam tenent plures et probare nituntur variis modis, *ib.* Statuitur sententia negativa, et fusa probatur per

doctores, rationes et jura, 368. Quare tolerentur et non rescindantur contractus clericorum de bonis superfluis facti, 372. Bonorum ecclesiasticorum superfluum Dominus est Christus, 371 et 372. Bona ecclesiastica quare vocentur patrimonialia pauperum et dicantur pertinere ad jus sacerdotum vel Ecclesiae, 372. Bona ecclesiastica superflua in causas pias erogandi obligatio summa incumbit clericis, 373. Et quidem de jure divino, 374. Consuetudo erogandi superflua in causas profanas illicita et invalida est, *ib.* Clerici probabilis tenentur bona superflua erogare in causas pias ex virtute justitiae, *ib.* Non ex charitate, 375. Nec ex virtute religionis, *ib.* Probatum ulterius, quod ex virtute justitiae teneantur, *ib.* Quando pauperes in gravi et extrema necessitate existunt, debent iis praeter ceteris causis piis bona superflua erogare, 377. Doctrina practica contra clericos, bona superflua in futurum reservantes, 378. Inter pauperes quinam sint preferendi, *ib.* Clerici non possunt de rebus ecclesiasticis superfluis pauperes, sive consanguineos, sive alios ditare, vel ad majorem statum exaltare, 379. Caeteris paribus potius Ecclesiae propriae quam aliis piis locis superflua relinquere debet clericus, *ib.* Error aliquorum circa hoc, *ib.* Si Ecclesia propria non indiget, recte aliis piis locis egentibus superflua dantur, *ib.*

Bona paraphernalia. Vide *Paraphernalia*. Bona receptitia uxoris. Vide *Receptitia bona*.

Bona ecclesiastica immobilia an valide possint locari ultra triennium, VII, 90. Bonum commune praevalet privato, *ib.* Bonum facere non sufficit nisi et bene fiat, *ib.*

Bonum commune privato preferendum est, IV, 277.

BONUS quilibet praesumitur, donec probetur malus, VII, 5. Nisi quis jam fuerit malus, *ib.* Bona fides. Vide *Fides*.

BREVE apostolicum quid, et cur sic dicatur, I, 107. Brevia apostolica vocantur etiam constitutiones apostolicae, *ib.* Habent eandem vim ac bullae, *ib.* Differunt tamen in pluribus aliis, et quibus, *ib.* Brevia Penitentiariae quae, 108.

Brevis apostolici variae formae. Vide *Mandatum apostolicum*.

BULLA quid, et quomodo fiat, I, 107. Bullae etiam vocantur constitutiones apostolicae, *ib.* Bullae in quo differant a brevibus apostolicis, *ib.* Ratio cur multae bullae pontificiae in variis regio-

nibus non obligent, 132. Vide infra, *Constitutio et Rescriptum*. Bullae pontificiae ob rasuram non facile solent rejici, et cur, 258.

Bullarum variae formae. Vide *Mandatum apostolicum*.

Bulla Urbani VIII, *Romanus pontifex, de Immunitate*, V, 287. Item Gregorii XIV, *de Jure asyli*, 233.

Bulla Pii V, Urbani VIII et Innocentii X, super necessitate exprimendi gradum propinquum, V, 574 et seqq. Formula dispensationis apostolicae pro foro externo plures afferuntur, 600. Formula alia in forma pauperum, 623. Formula dispensationis pro foro interno, 630. Bullata privilegia non sunt revocata, 649.

Bulla Clement. VIII concedens amplissimam communicationem privilegiorum cum omnibus ordinibus tam mendicantibus, quam non mendicantibus, edita in favorem nostrae religionis, VI, 500. Bulla Coenae quid, 586. Referuntur in compendio sigillatim omnes in ea contentae excommunicationes, *ib.* Ponitur ipsa bulla per extensum, 587. Afferuntur quaedam specialia de ipsa et ejus excommunicationibus, praesertim quod quoad omnia ubique terrarum omnes christianos obliget, in specie autem quoad lectionem, et retentionem librorum haereticorum; nec quidquam contra eam valet receptionis praetextus, aut consuetudinis contrariae, 251 et 592. Bulla Clementis VIII per extensum contra duellantes, 382. Bulla Gregorii XIII, in optima forma etiam speciali, et ex certa scientia confirmans omnia privilegia ordini nostro concessa, quae etiam habetur in forma authentica in archivio conventus Frisingensis, 507. Bulla Gregorii XIV, contra abortum procurantes, 338. Bulla Innocentii X reprobans et invalidans tractatum pacis Osnabrugensis, et Monasteriensis, 272. Bulla Innocentii II, *de Celebratione Missarum, et faciendis libris Missarum*, ad cognoscendum eas recte esse lectas, 177. Bulla Leonis X contra blasphemos, 470. Bulla Pauli V, pariter confirmatoria privilegiorum nostrorum authentice existens in archivio conventus Frisingensis, 510. Bulla Pii V per extensum de simonia confidentiali, 137. Bulla Pii V certas condiciones ad censum requirens, 446. Quae tamen in Gallia, Belgio et Germania recepta non est, 449. Contra sodomitas, 403. Bulla Sixti V contra abortum procurantes, 335.

C

CALIX consecratus, si postea desauretur, an indigeat nova consecratione, I, 493. Sententia negativa est probabilis, *ib.* Probabilis tamen est, quod calix per deaurationem amittat consecra-

tionem, atque ideo sit reconsecrandus, 404. Solvuntur contraria, *ib.* Calix a solo episcopo consecrari potest, V, 163. Non item ab abbate aliquo, *ib.* Calix et patena, si franguntur, exe-

crantur, et indigent nova consecratione, *ib.* Non item si usu inaurationem perdunt, 166. Quid si de novo inaurantur, *ib.* et I, 493.

CALLIDITAS, fallacia, et machinatio differunt, et qualiter, II, 416.

CALUMNIA et calumniari quid, II, 290. Calumniæ juramentum quid, 289. Et quæ contineat, 290. Et quomodo differat a juramento maritaliæ, *ib.* illud partim convenit, et partim differt a juramento de veritate dicenda, 291. Juramentum calumniæ ab alterutra parte exactum necessario est præstandum, alioquin processus non valet, *ib.* Est regulariter præstandum ab exordio litis, quamvis et postea exigi, et præstari possit, *ib.* Durante eadem instantia non nisi semel præstandum est, 292. Sed in causa appellationis denuo debet jurari de calumnia, et cur, *ib.* Juramentum calumniæ in quibus causis sit præstandum, 293. Est præstandum tam in iudicio ordinario, quam summario, *ib.* Ac etiam in causis spiritualibus, licet antiquitus secus fuerit, *ib.* Imo et in causis criminalibus, *ib.* A quibus sit præstandum, *ib.* et 289. Per actorem et reum, prius tamen per actorem, 293. Exceptis certis casibus, et quibus, 294. Princeps potest per rescriptum tollere juramentum calumniæ, *ib.* Jurare de calumnia tenentur etiam hæredes, aliique successores, in quos transit instantia, *ib.* Item tutores, curatores, et generales rerum administratores, non autem pupilli, etc., 295. Dummodo illi melius noverint causas rerum sibi commissarum, *ib.* Calumniæ juramentum an possit præstari per procuratorem, et qualiter, *ib.* Vide infra *Procurator*. Advocati, seu patroni causarum, an teneantur præstare juramentum calumniæ, 297. Syndicus alicujus collegii vel universitatis, jurat de calumnia absque speciali mandato, *ib.* Idemque dicendum de tutoribus, curatoribus, et aliis generalem rerum administrationem gerentibus, *ib.* Calumniæ juramentum, an de consensu partium remitti valeat, *ib.* Nequit remitti expresse, *ib.*, bene tamen tacite, et cur, 298. An per consuetudinem tolli possit, *ib.* Vel valeat consuetudo, ut differatur usque ad finem causæ, *ib.* Pœna recusantium præstare juramentum calumniæ, ubi præstandum est, quæ, 299. Non incurritur ipso jure ante sententiam declaratoriam iudicis, *ib.* Quid agendum iudici, alterutra parte juramentum calumniæ præstare recusante, *ib.* Si tutor, vel prælatus nolit jurare, non præjudicat pupillo, vel Ecclesiæ, *ib.* Disparitas inter juramentum calumniæ, et testium, 298, III, 57. Solum calumniæ juramentum antea præstitum, non excusat victum a condemnatione expensarum, III, 296.

CALUMNIATOR quid, VI, 125. Calumniator præsumitur, qui non probare potest delictum, de quo accusavit, *ib.* Vel denunciavit judicialiter alterum, *ib.* An et quomodo præsumatur calumniator denunciare ex officio, 126. Calumniatoris pœnæ quæ, *ib.* Debet refundere expensas, *ib.* Incurrit infamiam juris, *ib.* Contrahit pœnam ta-

lionis, *ib.* Si clericus est, privatur beneficio, et verberari potest, *ib.* Si calumniator unius pœnæ non est capax, ea in aliam mutari potest, 127. Causæ recensentur ob quas accusator, vel denunciator a præsumpta calumnia et ejus pœnis excusatur, *ib.* Quæ causæ ut excusent, debent prius probari, *ib.*

CAMALDULENSIS ordinis initium, V, 10.

CAMPANÆ sabbato sancto pulsari nequeunt ante ecclesiam cathedralem, vel majorem, II, 25. Quid agendum si regulares citius absolvant actum solemnem illius diei, 26.

Campanas solus episcopus benedicere potest, V, 166.

CANCELLARIA quas dispensationes expediat, V, 590.

Cancellariæ regulæ. Vide *Regula*.

CANON quid, I, 9. Sacrorum canonum primi collectores, qui, 13. Canon large, et stricte quid, 106. Canones si deficiant possunt in causis ecclesiasticis allegari leges, 172. Id practicarunt ipsimet summi pontifices, *ib.*

CANON ANNUUS quid, IV, 237. Potest esse magnus, vel parvus, 242. An et quomodo augeri possit a domino directo, 253. Quomodo eum solvere debeat emphyteuta, et quando eum remittere teneatur dominus? Vide *Emphyteutæ obligatio*. Canon annuus non solutus quando et quomodo privet emphyteusi, 251.

CANONICATUS et portiones Ecclesiarum cathedralium habent annexum ordinem sacrum, I, 484. Secus dicendum de canonicatibus Ecclesiarum collegiatarum, *ib.* Vide supra, *Beneficia*.

Canonicatus, et canonia quid, III, 474. Quale jus importet, *ib.* Canonicatus sine præbenda an dari possit, 475. Quid si expectatione præbendæ confertur, *ib.* Simplex canonia præbet jus ad beneficium postea consequendum, 476. Canonicatus plerumque non venit nomine beneficii simplicis, 470. Canonicatus Germaniæ plures an et quando retineri possint, 507. Canonici tenentur inservire episcopo, 450. An et quomodo ita inservientes lucrentur fructus, 449. Canonicorum cathedralium, et collegiatarum residentia. Vide *Residentia canonicorum*.

CANONICI possunt esse testes in causa sui capituli ad ejus favorem, III, 9. Ac de illis quæ sunt gesta in capitulo, *ib.* Potestque unus canonicus esse testis in causa sui concanonici, *ib.* Non tamen canonicus esse testis idoneus in causa suæ præbendæ, 10. Vide infra, *Clerici an possint esse testes*.

CANONISTA an sit præferendus theologo in promotione ad dignitates ecclesiasticas, I, 10. Sententia sancti Joannis Capocci circa hoc, II. Canonista præfertur theologo in casu vicarii capitularis, per capitulum Sede vacante constituendi, 536.

CANONISARE quid, V, 184. Potest solus Papa, 185. Olim poterant episcopi, *ib.* Canonisatio quid, *ib.* In canonisatione sanctorum Papa non potest

errare, *ib.* Ad eam requiruntur probitas vitæ, et miracula, *ib.* Ante et post mortem, 186. Exceptis martyribus, *ib.* Non tractatur de ea ante lapsum 40 annorum, *ib.* Nec finitur ante centum annos post mortem servi Dei, *ib.* Neque inchoatur ante instantiam principum, *ib.* Quamvis possint et soleant episcopi citius inchoare, et quomodo, 187.

CAPELLA monachorum quid, V, 105.

CAPELLANIA quid, III, 477. Sine auctoritate episcopi erecta non est beneficium, *ib.* Nec quid spirituale, *ib.*

CAPELLANI castrenses an et quando assistere valeant matrimonio militum vel aliorum, V, 412. Affertur novissima declaratio cardinalium in ordine ad illos, *ib.* Doctrina practica, 413. Capellani, seu cooperatores parochorum qualiter assistere possint matrimonio, 410.

CAPITATIO quid, V, 146.

CAPITULARES vocati et electioni interesse nolentes, censentur se fecisse alienos, I, 352. Nec ordinarie compelli possunt, ut intersint electioni, *ib.* Quid juris si cæpto electionis tractatu aliqui vocales egrediantur, et redire nolint, *ib.* Vide infra, *Electio*. Capitulares non vocati possunt ratificare electionem ab aliis factam, VII, 37.

CAPITULATIONES alicujus Ecclesiæ, si sint juratæ an obligent, quando in ipsis continentur quædam illicita, damnosa, vel libertati ecclesiasticæ obviantia, III, 170. Constitutio nova Innocentii XII de capitulationibus, quas occurrente vacatione Ecclesiarum vel monasteriorum fieri contingit, *ib.* Jurans scienter servare statuta, capitulationes vel pacta illicita, censetur largo modo perjurus, 171. Et quid, si quis ita juret ignoranter, *ib.*

CAPITULUM cathedrale, an habeat potestatem ferendi statuta, I, 121. Nequit vivente episcopo facere statuta obligantia diœcesim, *ib.* Neque talia statuta queis Papa derogare nequeat, 122. Aut quæ sunt juri communi contraria, *ib.* Quod exemplificatur in pluribus, *ib.* Potest tamen condere statuta de his quæ tangunt sua negotia, aut proprios capitulares, 123. Ad horum tamen valorem requiruntur quatuor conditiones et quæ, 124. Capitulum cathedrale sede vacante potest facere statuta, obligantia totam diœcesim, etiam in tempus futuri episcopi, donec revocentur, *ib.* et 125. Solvuntur objectiones, 125. Potest etiam tollere leges ab antecessoribus latas, *ib.* Capitulum Sede vacante habet potestatem dispensandi in illis casibus, in quibus jure ordinario dispensat episcopus, 200. An possit admittere resignationes beneficiorum, aut eorum permutationem, 396. Aut beneficia conferre, *ib.* Capitulum Sede vacante, an possit concedere litteras dimissorias, 457. Vide infra, *Dimissoriæ litteræ*. An possit dispensare in interstitiis, 464. Potest dispensare cum illegitimis, sicut episcopus, 497. Capitulum Sede vacante tenetur hodie vicarium capitularem constituere, 535. Intra quod tempus, et qualem teneatur eligere, 536. An vicarium

a se constitutum possit ad libitum revocare, 542. Nequit absque vicario capitulari eligere visitatorem ad visitandam diœcesim, aut vicario absente alium constituere, 543. Vide infra, *Vicarium capitularem*. Capitulum Sede vacante venit nomine ordinarii, II, 3. Capitulum cathedrale quomodo suppleat impotentiam episcopi excommunicati, capti ab hostibus, vel lapsi in amentiam, etc., I, 429 et 430. Capitula possunt tollere statuta a se condita, 213. Quid si hæc sint jurata, *ib.* An possint tollere statuta per summum pontificem confirmata, 214. Capituli major pars, quæ, 341. Ad hanc sufficit excessus unius medii voti ultra medietatem, *ib.* Non tamen computantur vota singularia data extra collegium, et cur, 342. Senior pars capituli quæ, *ib.* Major pars numero, præsumitur etiam sanior, *ib.* Sed contra hanc præsumptionem admittitur probatio in contrarium, *ib.* Ad electionem validam requiritur, ut sit facta simul a majori, et saniori parte capituli, *ib.* Quid juris, quando numerus, vel sanioritas multum excedit, vel parum duntaxat, *ib.*

Capitulum, seu conventus de bonis communibus, nunquam potest agere sine consensu prælati, II, 195. Nisi quando vult agere pro male alienatis per prælatum, *ib.* Gesta per solum capitulum possunt ratificari a prælato, si ita expedire viderit, 196. De bonis omnino discretis potest capitulum agere sine ulteriori consensu prælati, *ib.* Nisi causa foret ardua, *ib.* Absque consensu capituli, an possit prælatus agere, vel conveniri super rebus Ecclesiæ, 194.

Capituli potestas quoad collationem beneficiorum, et resignationes eorumdem. Vide *Beneficiorum collatio respectu episcopi*, etc. Capituli jurisdictio et potestas Sede vacante, IV, 48. Competit etiam collegiis inferioris Ecclesiæ, *ib.* Atque etiam conventibus regularium, *ib.* Excepta novitorum receptione et alienatione honorum, *ib.* Regula, *Capitulum Sede vacante succedit in jurisdictione episcopi*, varie a doctoribus explicatur, et defenditur, *ib.*

Capitulum Sede vacante non succedit in collatione beneficiorum ad solum episcopum pertinente, IV, 51. Neque potest res Ecclesiæ vacantis alienare, *ib.* Exceptus quæ servando servari non possunt, 52. Atque excepto casu magnæ necessitatis, *ib.* An et quando valeat contractus per capitulum Sede vacante initus de rebus Ecclesiæ, *ib.* Capitulum Sede vacante non succedit episcopo in illis, quæ jure duntaxat speciali habebat, 53 et 56. Vel ex delegatione, 54. Etiam si delegatio fiat a canone, vel ex generali delegatione Sedis apostolicæ, *ib.* Exemplificatur, *ib.* Secus est, ubi quid delegatur episcopo sub clausula: Etiam tanquam Sedis apostolicæ delegato, 54. Quid in casu urgentis necessitatis, 55. In casibus, in quibus potest episcopus dispensare jure ordinario, potest etiam capitulum Sede vacante, ejusque vicarius capitularis, *ib.* Exemplificatur, *ib.* Tres generatim sunt species casuum, in quibus capitulum Sede

vacante succedit, vel non succedit, 57. Potest et debet constituere vicarium in spiritualibus, et oconomum in temporalibus, *ib.* Potestas cuiusvis, *ib.* Sede vacante potest capitulum ejusque vicarius absolvere et sententia excommunicacionis, *ib.* Ferre censuras, *ib.* Absolvere a casibus episcopo reservatis, 58. Confirmare electiones, atque presentatos instituere, *ib.* Facere salutare constitutiones, *ib.* Visitare diocesim, *ib.* Assistere matrimonio celebrando, *ib.* Exigere rationem ab administratoribus locorum piorum, 59. Ac etiam exercere, quæ sunt ordinis episcopalis, et quomodo, *ib.* Non tamen potest dare litteras dimisoriales, ad ordines infra annum, *ib.* Neque deducere jura episcopi in iudicium, *ib.* Nec suppressere præbendas, nec unire beneficia, ob tenuitatem reddituum Ecclesiarum cathedralium, *ib.* Nec concedere litteras commendatitias, quibus clericus absolvitur a potestate sui episcopi, *ib.* An possit dare indulgentias, 60.

Capituli potestas dispensandi super impedimenti matrimonii quæ, V, 550. Sede vacante non percipit fructus, VII, 130. Sede vacante potest dare licentiam ordinandi subditos diocesanos, 172.

Capituli consensus et consilium. Vide *Consensus* et *Consilium capituli*. Capitulum quid, IV, 72. Ejus nomine non venit prælatus, episcopus vel abbas, bene tamen decanus, 73. Ad capitulum non admittitur nisi sit diaconus, 72. Et canonicus, *ib.*

Capituli convocatio pertinet ad ipsius præsidem, præsertim decanum, 73. Quinam convocandi ad capitulum extraordinarium, et ordinarium, *ib.* Legitime citatus, si abest a capitulo, non invalidat acta capitularia, 74. Ordinarie non licet abesse a capitulo, *ib.*

Capitulum potest ratificare alienationem se etiam invito factam, VII, 37.

CAPTURA, seu citatio realis, in quibus casibus fieri possit, II, 266. Vide infra, *Citatio realis*. Captura seu incarceration reorum an possit fieri diebus feriatis, 322.

CAPUCINORUM origo, V, 12. Capucii controversia inter franciscanos et capucinos est sublata, *ib.*

CARCER vel carceratio fieri potest aut ad custodiam, et quando, VI, 564. Aut ad pœnam etiam perpetuam, *ib.* Ob quæ crimina carcer perpetuus infligatur, *ib.* De pœna carceris, et effectu illius in ordine nostro, *ib.*

CARCERARI custodia causa quandam possit reus ante citationem vel constitutionem, VI, 9. Item et magis, 76. In ordine nostro requiritur ad hoc consilium peritorum, *ib.* Et antequam incarceration reus, sit decretum, et exprimitur causa, 77. Forma hujus decreti, si reus a decreto incarcerationis, custodia causa factæ, appellat, executio non impeditur, *ib.*

CARDINALIUM collegium non potest Sede vacante condere leges, et cur secus in ca-

pitulo cathedrali, Sede vacante, I, 123. Cardinales S. R. E. an possint eligi in episcopum vel debeant postulari, 311. Cardinales sunt episcopis majores quoad officium, non quoad dignitatem ordinis episcopalis, *ib.* et 312. Cardinales habent alas ligatas, *ib.* Habent in ecclesiis sui tituli jurisdictionem quasi episcopalem, *ib.* Ad cardinalatum inhabilis est illegitimus, etiamsi per subsequens matrimonium legitimetur, aut dispensetur, 496.

CASTIGATIO levis duntaxat, non excessive gravis permissa est magistris, VI, 372.

CASTITAS major requiritur in uxore clerici, quam in clerico, et cur, I, 516.

CASUS occultus fortuitus qualiter probetur, IV, 130.

Casus reservati pontifici, vel episcopo, an et quando ab episcopo, regularibus, vel aliis confessoribus, absolvi possint, V. *Absolutio a casibus*, et *Absolut. ab hæresi*. Casus Bullæ Cœnæ. V. *Bulla*.

Casus fortuiti, quomodo se quis ad eos possit obligare, VII, 33.

CATECHUMENI possunt salvari, et quomodo ipsi sunt in ecclesia, I, 83. An obstringantur constitutionibus ecclesiasticis, 163.

CATHEDRATICUM quid, et unde sic dicatur, II, 15 et V, 140. Pertinet ad legem diocesanam episcoporum, II, 15. Ad illud tenentur omnes ecclesiæ sæculares, V, 140. Non item regulares, *ib.* Bene tamen sæculares regularibus incorporata, *ib.* Quantitas cathedralici desumitur a consuetudine loci, 141. In qua moneta et quo tempore solvendum sit, *ib.* Cathedralicum præscriptione penitus tolli non potest, *ib.*

CAUSÆ majores ecclesiæ, et Papæ specialiter reservata, quæ, I, 381.

In causa denegatae justitiæ supplet archiepiscopus negligentiam episcopi, I, 428. Quæ ad hoc requirantur, *ib.* Et an sufficiat quod semel denegata sit justitia, 429. Quid juris in causa protractæ justitiæ, *ib.*

Causæ seu negotia quænam delegari possint, I, 554. Utrum etiam causæ meri et mixti imperii possint delegari, 555. Causa eadem an possit pluribus simul delegari, 561. Vide infra, *Delegari* et *Delegari pluribus*.

Causa motiva et impulsiva, respectu obtinendi rescripti, quæ, I, 248. Si circa eam contingat subreptio, an et quando vitentur rescripta, *ib.* Causa impulsiva movet ad concedendum effectum, quomodo, 250. Quænam ex pluribus causis allegatis sit concedenda motiva, et quæ solum impulsiva, 251. Vide infra, *Rescriptorum subreptio*.

Causæ civiles mercedum, et miserabilium personarum, quæ, II, 26. Possunt in his regulares debitores extra conventum degentes conveniri coram ordinariis, *ib.*

Causa quid, et quomodo differat a lite et quæstione, II, 169. Causæ celerem expeditionem requirentes, quæ, 173. Causæ modicæ quæ censeantur, 174. In quibus causis locum habeat iudicium

summarium, 172 et 173. Causa criminalis et mere civilis, et causa spiritualis quæ, 176.

Causarum spiritualium cognitio ad solos iudices ecclesiasticos pertinet, II, 176. Earum cognitioni iudex sæcularis se immiscere prohibetur sub censuris, *ib.* De causis spiritualibus laici iudicare nequeunt, nec principaliter, nec incidenter, 177. Vide infra, *Laici sese*. Causarum spiritualibus connexarum cognitio spectat ad solum iudicem ecclesiasticum, *ib.* Idque exemplificatur de jure patronatus, ac de jure sepulturæ in loco sacro, *ib.* In causis beneficialibus, et spiritualibus, potest minor agere, et respondere in iudicio absque curatore, 193. Causarum feudalium, quis sit iudex competens, 185. Vide *Feudalium*. In causa propria an aliquis possit esse iudex, 200 et 206. Causa propria quæ censeatur esse, *ib.* Causæ avocatio. Vide *Avocatio causæ*. Super causis ecclesiasticis, ac spiritualibus potest quilibet conveniri coram Papa, seu in curia Romana, 221. In causis summaris, seu de plano tractandis, potest procedi tempore feriarum rusticarum, 317. Non item in feriis sacris, et repentinis, 318. Causa illa prius est tractanda, a cujus decisione dependet altera, 325. Idque exemplificatur, *ib.* Quid agendum, si causa principalis, et incidentis sint tractandæ coram diversis iudicibus, 329. In causis summaris, ubi agitur de rebus modicis, sufficit semiplena probatio, 324. Secus in causis gravioribus, *ib.* Causæ continentes dicuntur tripliciter, et quomodo, 227. Continentia causarum regulariter non debet dividi, *ib.* Vide infra, *Continentia causarum*.

Causæ mixti fori, quæ, II, 228. Aliæ sunt civiles, aliæ criminales, *ib.* Inter causas mixti fori recensentur contractus inter laicos initi, ac juramento confirmati, dummodo non agatur de valore juramenti, *ib.* Item postulatio restitutionis in integrum ab ecclesia contra laicum petita, *ib.* Item causæ viduarum, pupillorum, et aliarum miserabilium personarum; sed in tribus duntaxat casibus, et quibus, *ib.* Causa dotis an sit mixti fori, 229. Causæ criminales mixti fori, quæ, *ib.* De facto pleraque crimina sunt mixti fori quoad pœnam irrogandam, *ib.* Excepta hæresi, *ib.* Et simonia, 230. Et quid de læsione infra dimidium justii pretii, *ib.* Aut quando quæritur de valore, et honestate actuum, *ib.* Punitus per iudicium sæcularem super crimine mixti fori, an possit puniri etiam per iudicem ecclesiasticum, et e contra, *ib.*

Causis in criminalibus criminaliter intentatis nunquam recipiuntur testes ante litem contestatam, pro instituenda futura accusatione, II, 289. Secus, quando agitur de crimine solum civiliter, *ib.* In causis criminalibus an sit præstandum juramentum calumniæ, 293. In criminalibus licitum est accusatorem corrumpere, et quomodo, *ib.* In causis etiam criminalibus, solet reo iudice interrogando antea imponi juramentum de veritate dicenda 497. An in causis criminalibus

gravioribus, seu capitalibus, reus sub gravi obligatione teneatur fateri veritatem, 498. Vide infra, *Reus an iudici*. In causis criminalibus criminaliter motis indistincte requiruntur probationes apertissimæ, ac testes carentes omni suspicione, vel macula, 537. An in his testes singulares singularitate adminiculativa probent, III, 27. An testes sint cogendi ad perhibendum testimonium, 74. In causis criminalibus an et quo sensu sententia non transeat in rem iudicatam, 286.

Causæ civiles arduæ, magnique præjudicii quæ, II, 81. Hæ æquiparantur causis criminalibus, et cur, *ib.* Causæ modicæ, et causæ magnæ, seu arduæ quæ, III, 190. In causis arduis, magnique præjudicii an possit deferri juramentum necessarium, seu in supplementum, *ib.* In causis civilibus an probent testes singulares singularitate, 25. Vide infra, *Testes singulares*. In ipsis plures præsumptiones possunt conjungi ad faciendam plenam probationem, etc., 149. Secus in causis criminalibus, 150.

Causa appellationis est alia a prima instantia, et cur, II, 292. Solvitur instantia contra hoc, *ib.* In quibus causis juramentum calumniæ sit præstandum, 293. Vide supra, *Calumniæ juramentum*.

Causa famosa quæ, III, 196. In causa famosa non defertur juramentum in supplementum, *ib.* Causa sponsalitia censetur gravis, et cur, 197. An in eadem deferendum sit juramentum in supplementum, *ib.* Istud non defertur in causis spiritualibus, v. g. matrimoniali, monachatus, beneficiali, 196. In quibus causis possit, vel non possit deferri juramentum litis decisorium, 194. Vide *Juramentum litis decisorium*.

Causæ favorabiles quæ, II, 341. In his non est melior conditio possidentis, *ib.* Causæ favorabiles, quæ, 327. Pro his ferenda est sententia data omnimoda æqualitate probationum, *ib.*

Causa possessionis quæ, II, 343. Vide infra, *Possessio*, et *Proprietas*. Causa possessionis an sit præmittenda causæ proprietatis, 372. An utraque coram eodem iudice sit tractanda, et terminanda, 373. Causa possessionis rei spiritualis, an possit tractari per iudicem sæcularem, 374. Causa possessionis et proprietatis, an et quando possit cumulari, 376. Vide infra, *Possessionis causæ*. Causa propria quæ, III, 6. In causa propria an aliquis possit esse testis, *ib.* Vide infra, *Testis in causa propria*. Causa illa in qua agitur de peccato carnis ad obtinendum divortium, vel separationem matrimonii nulliter contracti, non est criminalis, sed quasi mixta inter civilem et criminalem, III, 149. Causa petendi, an necessario sit exprimenda in libello, II, 253. Potest distingui duplex causa petendi, proxima et remota, 254. Vide *Libellus*.

Causa cessante, cessat effectus, IV, 364.

Causæ piæ nomine quæ veniant, IV, 377 et 413. An et a quo mutari possint, 349.

Causa dissolvendi sponsalia. Vide *Dissolutio sponsaliorum*, vel V, 353 et 361.

Causa gravis et urgens qualiter requiratur, ut